

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 46

Vydána dne 22. prosince 1968

Cena Kčs 1,50

OBSAH:

- 158. Zákon o státním rozpočtu na rok 1969 a o některých dalších finančních opatřeních
- 159. Zákon o důchodové dani
- 160. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti
- 161. Zákon o zvláštním přídavku k dávkám, o změnách v důchodovém zabezpečení účastníků odboje a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení
- 162. Zákon, kterým se mění zákon č. 82/1966 Sb., o pojišťovnictví
- 163. Zákon, kterým se mění zákon č. 72/1967 Sb., o Státní spořitelně
- 164. Zákon, kterým se mění předpisy o vyhlášení zákonů a jiných právních předpisů
- 165. Zákon o zásadách nabývání a pozbývání státního občanství
- 166. Zákon o vymezení působnosti Československé socialistické republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti
- 167. Zákon o vymezení působnosti Československé socialistické republiky ve věcech tisku a jiných informačních prostředků
- 168. Zákon o gymnasiích
- 169. Zákon o zřízení Vysoké školy veterinární v Brně a Vysoké školy veterinární v Košicích
- 170. Zákon o některých opatřeních souvisejících s federativním uspořádáním státu
- 171. Ustavní zákon o zřízení federálních ministerstev a federálních výborů
- 172. Zákon o federálních výborech

158

ZÁKON

ze dne 18. prosince 1968

o státním rozpočtu na rok 1969 a o některých dalších finančních opatřeních

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Stanovení výše státního rozpočtu

[1] Celkové příjmy a výdaje státního rozpočtu na rok 1969 se stanoví částkami 156 298 156 000 Kčs (příloha č. 1).

[2] Ve státním rozpočtu jsou obsaženy rozpočty národních výborů souhrnným finančním vztahem k ústřednímu rozpočtu (dotacemi z ústředního rozpočtu) ve výši 16 864 037 000 Kčs a účelovými subvencemi poskytovanými z ústředního rozpočtu do rozpočtů národních výborů ve výši 18 155 700 000 Kčs (příloha č. 2)

[3] Vláda Československé socialistické republiky může v dohodě s vládami České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky upra-

vit souhrnný finanční vztah rozpočtů národních výborů k ústřednímu rozpočtu i účelové subvence poskytované z ústředního rozpočtu do rozpočtů národních výborů, jestliže se v důsledku jejich opatření nebo opatření ústředních orgánů změni podmínky, za nichž byly souhrnný finanční vztah, popřípadě účelové subvence stanoveny; tyto úpravy provede v rozsahu vyplývajícím z finančních důsledků těchto opatření.

Další finanční opatření

§ 2

Vláda Československé socialistické republiky může snížit ústředně řízeným podnikům vodního hospodářství sazbu odvodu ze základních prostředků, na niž se vztahuje ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 83/1966 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky.

§ 3

Vláda Československé socialistické republiky může v roce 1969 poskytovat záruky za úvěry poskytnuté státním hospodářským organizacím.

§ 4

[1] Organizace zahraničního obchodu provádějí odvod ze zisku podle zákona č. 131/1968 Sb., o odvodech ze zisku a z přírůstku mezd, ve výši stanovené v § 3 písm. c) téhož zákona. Odvod v téže výši ze zisku dosaženého ze zahraničně obchodní činnosti provádějí podle ustanovení zákona č. 131/1968 Sb. také státní hospodářské organizace pověřené prováděním zahraničního obchodu.

[2] Ministři financí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky poskytnou organizacím uvedeným v odstavci 1 slevu z odvodu ze zisku, vyplývajícího z obchodního rozpětí, ve výši 45 % ze zaplacených bankovních úroků a odpisů nedobytných zahraničních pohledávek.

§ 5

Stavební organizace neprovádějí odvod ze zisku podle zákona č. 131/1968 Sb. ze stavebních prací prováděných pro výstavbu zařízení pošt a telekomunikací a údržbu domovního fondu.

§ 6

[1] Krajské a okresní národní výbory vykonávají správu přidělů poskytovaných ústředně řízeným státním hospodářským organizacím ze státního rozpočtu a provádějí finanční vypořádání přeplatků a nedoplatků těchto přidělů mezi těmito organiza-

ce a státním rozpočtem. Ustanovení předchozí věty se nevztahuje na organizace, u nichž správu přidělů ze státního rozpočtu vykonává a finanční vypořádání provádí jejich nadřízený orgán; okruh těchto organizací stanoví ministerstva financí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

[2] Ustanovením odstavce 1 není dotčena kontrolní působnost ministerstva financí stanovená v § 18 zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření s rozpočtovými prostředky.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 7

[1] Vláda Československé socialistické republiky připravuje do 31. května 1969 v dohodě s vládami České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky státní rozpočet na rok 1969 na státní rozpočet federace a státní rozpočty obou republik.

[2] Do té doby hospodaří s prostředky státního rozpočtu na rok 1969 vláda Československé socialistické republiky v dohodě s vládami České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

[3] Přepřracované státní rozpočty budou předloženy ke schválení Federálnímu shromáždění, České národní radě a Slovenské národní radě.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

Příloha č. 1

zákona č. 158/1968 Sb.

**Celkový přehled státního rozpočtu Československé socialistické republiky
na rok 1969.**

Příjmy	Kčs (v tisících)	Výdaje	Kčs (v tisících)
Příjmy ze socialistického hospodářství	133 601 702	Hospodářství	61 024 371
Daně, dávky a poplatky od obyvatelstva	21 165 500	Kulturní a sociální opatření	44 268 269
Ostatní příjmy	1 530 954	Obrana a bezpečnost	13 874 416
		Správa	2 111 333
		Dotace a subvence národním výborům	35 019 737
Úhrn	156 298 156	Úhrn	156 298 156

Příloha č. 2

zákona č. 158/1968 Sb.

Souhrnný finanční vztah a subvence do rozpočtů národních výborů obsažené ve státním rozpočtu

K r a j	Souhrnný finanční vztah (v tisících Kčs)	Účelové subvence (v tisících Kčs)
Národní výbor hlavního města Prahy	1 438 957	2 875 400
Středočeský	1 126 032	1 105 100
Jihočeský	1 075 822	799 700
Západočeský	1 239 195	1 114 700
Severočeský	1 660 573	1 563 300
Východočeský	1 157 827	1 095 100
Jihomoravský	1 618 409	1 738 700
Severomoravský	1 985 506	2 288 600
Slovenské kraje	5 561 716	5 575 100
Ú h r n	16 864 037	18 155 700

159

ZÁKON

ze dne 18. prosince 1968

o důchodové dani

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Poplatníci daně

- (¹) Důchodové dani (dále jen „daň“) podléhají:
- a) družstva, družstevní svazy a družstevní podniky;
 - b) společné družstevní podniky;*]
 - c) hospodářské organizace komunálních služeb, místního průmyslu a podniky Sběrné suroviny a podnikové svazy a podniky těchto svazů;
 - d) akciové společnosti s výjimkou organizací zahraničního obchodu,
 - e) ostatní socialistické organizace, jejich podniky a účelová zařízení, které provozují trvalou hospodářskou činnost, pokud jejich vztah ke státnímu rozpočtu není upraven jinými právními předpisy;**]
 - f) jiné organizace než socialistické, jsou-li právními osobami;
 - g) společnosti obchodního a občanského práva, ústavy a nadace, podniky veřejnoprávních korporací, združení osob a jiné subjekty se sídlem v cizině, s výjimkou fyzických osob.

(²) Dani nepodléhají:

- a) jednotná zemědělská družstva, stavební bytová družstva, lidová bytová družstva, okresní výstavbová bytová družstva co do příjmů z družstevní bytové výstavby, výrobní a pracovní družstva pro občany s těžším zdravotním postižením a zařízení svazů družstev zabezpečující výběrovou rekreaci vlastních členů;
- b) umělecké svazy, kulturní fondy a socialistické organizace zastupující autory nebo výkonné umělce, jakož i podniky provozované těmito organizacemi;
- c) organizace hospodářsky vedené vyššími orgány Národní fronty, KSČ a ROH a Svazarmu, s výjimkou takto vedených základních organizací těchto společenských organizací.

§ 2

Předmět daně

(¹) U poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. a) až d) a písm. f) a g) je předmětem daně veškerá činnost a příjmy z ní plynoucí.

(²) U poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. e) je předmětem daně trvalá hospodářská činnost a příjmy z ní plynoucí.

(³) U poplatníků, kteří mají sídlo v tuzemsku, nepodléhají dani příjmy ze zdrojů v cizině, prokázali, že byly zdaněny obdobnou daní v cizině.

(⁴) U poplatníků majících sídlo nebo místo vedení v cizině podléhají dani jen příjmy, jejichž zdroj je na území ČSSR.

§ 3

Základ daně

(¹) Základem daně je:

- a) u poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. a), b), c), e), s výjimkou družstevních a podnikových svazů:
 1. zisk snížený o přijaté subvence a zvýšený o daň, která snížila zisk,
 2. vyplacené mzdy;
- b) u družstevních a podnikových svazů:

zisk snížený o přijaté subvence a zvýšený o daň, která snížila zisk;
- c) u poplatníků uvedených v odst. 1, písm. d), f):
 1. zisk z veškeré činnosti a z hospodaření s veškerým majetkem zvýšený o daň, která snížila zisk, o odpisy základních prostředků účtované na vrub zisku, pokud převyšují odpisovou sazbu stanovenou pro socialistické organizace, o neprokázané náklady a o náklady, které nejsou nutné na dosažení nebo zajištění příjmů;
 2. 30 % nákladů na hrubé mzdy, jestliže základ daně podle odst. c) 1. by činil méně než 30 % nákladů na hrubé mzdy nebo vykazuje-li poplatník ztrátu;
- d) u poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. g):

*] § 33 zákona č. 49/1959 Sb., o jednotných zemědělských družstvech.

**] zákon č. 83/1968 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR, zákon č. 131/1968 Sb., o odvodech ze zisku a z přírůstku mezd a vládní nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství.

1. úhrn veškerých příjmů po odečtení nákladů nutně vynaložených v tuzemsku na jejich dosažení a zajištění a na údržbu;

2. 30 % nákladů na hrubé mzdy, jestliže základ daně podle odst. d) 1. by činil méně než 30 % nákladů na hrubé mzdy nebo vykazuje-li poplatník ztrátu.

(2) U poplatníků v likvidaci je základem daně likvidační přebytek.

§ 4

Sazby daně

(1) Daň činí

a) u poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. a), b), c), e) — s výjimkou družstevních a podnikových svazů — pokud se tito poplatníci zabývají převážně obchodní činností:

při rentabilitě		ze zisku	z mezd
přes	do		
	10 %	5 %	—
10 %	15 %	10 % a 0,8 % za každé 1 % dosažené rentability	3,5 %
15 %	20 %	10 % a 0,8 % za každé 1 % dosažené rentability	4,5 %
20 %	40 %	10 % a 0,9 % za každé 1 % dosažené rentability	4,5 %
40 %		10 % a 0,95 % za každé 1 % dosažené rentability nejvýše však 55 % z tohoto zisku	4,5 %

Rentabilita se vypočítává v procentech z poměru zisku k celkovým vlastním nákladům

b) u poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. a), b), c), e) — s výjimkou družstevních a podnikových svazů — pokud se tito poplatníci zabývají převážně neobchodní činností:

při rentabilitě		ze zisku	z mezd
přes	do		
	15 %	—	4 %
15 %	30 %	— 4 % a 0,4 % za každé 1 % rentability přesahující 15 %	
30 %	50 %	1,5 % za každé 1 % rentability přesahující 30 %	10 %
50 %	90 %	30 % a 0,5 % za každé 1 % rentability přesahující 50 %	10 %
90 %		50 % a 0,2 % za každé 1 % rentability přesahující 90 % nejvýše však 70 %	10 %

Rentabilita se vypočítává z poměru zisku k vyplaceným mzdám.

c) u družstevních a podnikových svazů:

u Svazu výrobních družstev a podnikových svazů uvedených v § 1 odst. 1 písm. c)	50 % základu daně
u Svazu spotřebních družstev	35 % základu daně
u Svazu bytových družstev	10 % základu daně
u ostatních svazů	25 % základu daně;

d) u poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. d), f), g):

ze základu daně do 80 000 Kčs	20 %
z částek přesahujících 80 000 Kčs základu daně	60 %

(2) Daň z likvidačních přebytků činí:

a) u poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. a), b), c), e)	50 %
b) u ostatních poplatníků ze základu daně do 80 000 Kčs	20 %
z částek přesahujících 80 000 Kčs základu daně	60 %

§ 5

Zvýšení daně

(1) Poplatníkům uvedeným v § 1 odst. 1 písm. a), b), c), e) s výjimkou družstevních a podnikových svazů — zabývajícím se převážně obchodní činností, u nichž překračuje růst průměrné mzdy 5 % a činí nejvýše 7 %, zvyšuje se daň o částku, která se vypočte z celkového objemu meziročního přírůstku mezd — včetně podílů na hospodářských výsledcích a ostatních osobních výdajů — procentní sazbou vyplývající ze součinu procenta meziročního přírůstku průměrných mezd, převyšujícího 5 % a koeficientu 20. Přitom procento meziročního přírůstku průměrných mezd se vypočte s přesností na setinu. Při růstu průměrné mzdy nad 7 % se k této částce připočte částka, která se rovná částce meziročního přírůstku objemu mezd, vyplývajícího z růstu průměrných mezd nad 7 % Jestliže průměrná mzda vzrostla v r. 1968 proti roku 1967 o více než 5 %, použije se při výpočtu zvýšení daně jako průměrné mzdy v r. 1968 průměrné mzdy r. 1967 zvýšené o 5 %.

(2) Poplatníkům uvedeným v § 1 odst. 1 písm. a), b), c), e) — s výjimkou družstevních a podnikových svazů — zabývajícím se převážně neobchodní činností zvyšuje se daň z každé individuální roční mzdy pracovníka, včetně podílů na hospodářských výsledcích a včetně ostatních osobních výdajů, o rozdíl převyšující základní částku mzdy 30 000 Kčs takto:

roční mzda pracovníka v Kčs:		zvýšení daně z rozdílu mzdy nad základní částku:
přes	do	
Kčs		
30 000	36 000	10 %
36 000	42 000	20 %
42 000	48 000	30 %
48 000		40 %

(3) U poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. e) se zvýšení daně vypočítá pouze z individuálních ročních mezd pracovníků zajišťujících zdanitelnou činnost.

§ 6

Slevy na dani a osvobození

(1) Poplatníkům se poskytuje sleva z daně na výchovu učňů v tuzemsku takto

	pro preferované činnosti	pro ostatní činnosti
za každého učně 1. rokem:		
ročně v Kčs		
při internátní výuce mimo podnik	5000	3000
při soustředěné výuce v podniku	3000	2000
při individuální výuce	2000	1000
za každého učně 2. rokem:		
(při tříleté učební době)		
při internátní výuce mimo podnik	3000	2000
při soustředěné výuce v podniku	2000	1500
při individuální výuce	1500	1000

(2) Pro družstva nebo podniky invalidů, pro společné družstevní podniky zabývající se zemědělskou výrobou a pro organizace uvedené v § 1 odst. 1 písm. e) se daň vypočtená podle § 4 písm. a) nebo b) snižuje o 30 %

(3) Nově založené organizace mohou být osvobozeny do konce kalendářního roku, ve kterém byly založeny, od placení daně. O žádosti poplatníka rozhodne místně příslušný okresní národní výbor. Osvobození pozbude platnosti zanikne-li taková organizace do 3 roků od svého založení.

§ 7

Správa daně

Správu daně vykonávají okresní národní výbory; místní příslušnost se řídí sídlem tuzemského poplatníka koncem zdaňovacího období nebo při zániku jeho činnosti.

§ 8

Příznání k dani

(1) Poplatník je povinen podat příznání k dani u místně příslušného okresního národního výboru do 31. března po uplynutí zdaňovacího období (§ 9 odst. 2) a sám si daň vypočítat.

(2) Při vzstupu do likvidace nebo při zániku bez provedení likvidace je poplatník, popřípadě jeho právní nástupce, povinen podat příznání k dani za uplynulou část roku do tří měsíců po vstupu do likvidace, popřípadě jeho zániku.

(3) Po skončení likvidace je orgán pověřený likvidací povinen podat do konce následujícího měsíce příznání k dani z likvidačního přebytku. Příznání je povinen doložit počáteční a konečnou likvidační rozvahou a výkazem o použití likvidačního přebytku.

(4) Nebylo-li příznání podáno včas, může být daň zjištěná podle § 4 a 5 zvýšena až o 10 %.

§ 9

Vyměření daně a zdaňovací období

(1) Daň vyměří místně příslušný okresní národní výbor platebním výměrem po uplynutí zdaňovacího období.

(2) Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok.

(3) Daň se nevyměří, pokud činí méně než 100 Kčs.

§ 10

(1) Základ daně se zaokrouhluje na celé 100 Kčs nahoru.

(2) Rentabilita (§ 4) se určuje v procentech s přesností na jedno desetinné místo.

(3) Daň, zvýšení daně a příslušenství daně se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 11

Placení daně

(1) Daň podle § 4 se odvádí v měsíčních zálohách, a to vždy do 20. dne po uplynutí měsíce. Záloha na daň za prosinec je splatná do 5. února následujícího roku.

(2) Činila-li daň za uplynulé roční období méně než 200 tis. Kčs, odvádějí se zálohy čtvrtletně, a to vždy do 20. dne po uplynutí čtvrtletí. Záloha na daň za IV. čtvrtletí je splatná do 5. února následujícího roku.

(3) Poplatníci jsou povinni zaplatit rozdíl mezi daní vypočtenou v příznání (§ 8 odst. 1) a odvedenými zálohami na daň do 31. března po uplynutí roku, za který podali příznání.

(4) Při vstupu do likvidace doplatí poplatník rozdíl mezi příznanou daní a odvedenými zálohami do tří měsíců ode dne vstupu do likvidace (§ 8 odst. 2).

(5) Daň z likvidačních přebytků zaplatí poplatníci do konce následujícího měsíce po skončení likvidace (§ 8 odst. 3).

(6) Novým poplatníkům určí místně příslušný okresní národní výbor odvod záloh na daň s přihlédnutím k očekávanému (plánovanému) zisku poplatníka.

§ 12

Penále

Nebyla-li daň (záloha na daň) zaplacená včas, je poplatník povinen zaplatit za každý den prodlení penále ve výši 0,1 % z dlužné částky.

§ 13

Promlčení daně

[1] Daň nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž byl poplatník povinen podat přiznání k dani.

[2] Je-li proveden úkon k vyměření nebo vymáhání daně, běží promlčecí lhůta znovu od konce roku, ve kterém byl poplatník o tomto úkonu zpraven.

§ 14

Kontrola daně

[1] Okresní národní výbory prověřují správnost a úplnost daňových přiznání a včasnost, správnost a úplnost placení daně.

[2] Poplatníci jsou povinni poskytnout kontrolním orgánům vysvětlení a důkazy o skutečnostech rozhodných pro vyměření daně a učinit vše, co je k usnadnění a urychlení kontroly potřebné.

§ 15

Vznik daňové povinnosti

[1] Daňová povinnost vzniká dnem zahájení dani podrobené činnosti.

[2] U poplatníků uvedených v § 1 odst. 1 písm. g) vzniká daňová povinnost dnem, kdy začali v tuzemsku provozovat hospodářskou činnost, popřípadě kdy jsou jim vypláceny nebo k jejich dobru připisovány příjmy podrobené této dani.

[3] Poplatník je povinen oznámit do 15 dnů místně příslušnému okresnímu národnímu výboru počátek a ukončení dani podrobené činnosti.

Závěrečná ustanovení

§ 16

[1] Pro řízení ve věcech této daně, pokud tento zákon nestanoví jinak, platí předpisy o řízení ve věcech daní a poplatků.*]

[2] Pro poplatníky podle tohoto zákona neplatí ustanovení § 4 až § 8 zákona č. 83/1966 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR, a předpisy vydané k jejich provedení.

[3] Pro poplatníky uvedené v § 1 odst. 1 písm. a) a písm. c) neplatí ustanovení zákona č. 131/1968 Sb., o odvodech ze zisku a z přírůstku mezd.

§ 17

Orgány České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky mohou:

- a) odchylně upravit ustanovení, která nestanoví hlavní zásady, to znamená ustanovení § 7 až 12 a § 14;
- b) určit podíl z výnosu daně, který bude rozpočtovým příjmem národních výborů;
- c) učinit opatření, aby bylo zabráněno dvojímu zdanění téhož základu daně;
- d) stanovit pro jednotlivé případy, že lze učinit opatření k zamezení tvrdostí a nesrovnalostí, popřípadě povolit úlevu nebo další osvobození od daně;
- e) stanovit ve spolupráci s příslušnými orgány okruh preferovaných učebních oborů pro poskytování slev na výchovu učňů.

§ 18

[1] Zrušují se:

- a) zákon č. 113/1966 Sb., o důchodové dani družstevních a jiných organizací;
- b) § 6 zákona č. 8/1968 Sb., o státním rozpočtu na rok 1968 a o některých dalších finančních opatřeních;
- c) vládní nařízení č. 118/1966 Sb., o stabilizačním odvodu výrobních a spotřebních družstev;
- d) vládní nařízení č. 17/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 118/1966 Sb.

[2] Daň z hrubého důchodu, popřípadě zisku dosaženého v kalendářním roce 1968, se vyměří podle dosavadních předpisů.

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

*] vyhláška č. 16/1962 Sb.

160

Z Á K O N

ze dne 18. prosince 1968,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, se mění a doplňuje takto:

1. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Zdanění odměn

(¹) Každá organizace, která vyplácí odměny za dílo nebo umělecký výkon, popřípadě za jejich užití (dále jen „plátce“)

a) sráží daň z odměn za literární příspěvky do periodického tisku, rozhlasu a televize, z odměn za přednášky a z odměn za výchovné koncerty včetně úvodního slova, převyšuje-li odměna v těchto případech 1000 Kčs; z odměn nepřevyšujících tuto částku a z ostatních odměn sráží daň, jen předloží-li poplatník potvrzení zúčtovacího střediska, že mu má být daň srážena přímo při výplatě odměny;

b) v ostatních případech poukazuje zúčtovacímu středisku zálohy na daň ve výši 10 % z každé odměny, nestanoví-li zúčtovací středisko vyšší zálohu.

(²) Odměny přijaté od občanů je poplatník povinen oznámit zúčtovacímu středisku.

(³) Zúčtovacím střediskem jsou organizace, které určí ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem kultury a informací.“

2. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Základ daně

Základem, z něhož se vybírá daň, je rozdíl mezi příjmy podrobenými dani dosaženými v kalendářním roce a odčitatelnými položkami.“

3. § 7 odst. 1 zní:

„(¹) Od příjmů podrobených dani se odečtou

a) jako náhrada nákladů spojených s pořízením díla, neprokáže-li poplatník skutečně vynaložené náklady, tyto částky:

1. 60 % z odměn za díla v oboru sochařství;

2. 30 % až 50 % za díla z ostatních oborů výtvarného umění a architektury. Výši odčitatelné položky pro každé dílo stanoví orgány Svazů českých a slovenských výtvarných umělců a Svazu architektů ČSSR; nestanoví-li uvedené orgány výši odčitatelné položky, odečte se jako náhrada částka ve výši 30 %;

3. 20 % z ostatních odměn podrobených dani;

b) příspěvky z odměn kulturním fondům.“

4. § 7 odst. 3 zní:

„(³) Odčitatelné položky uvedené v předchozích odstavcích nelze odečítat od příjmů podrobených dani plynoucích ze zděděných autorských práv a z odměn vyplácených devizovým cizozemcům.“

5. V § 8 odst. 1 se vypouštějí slova „z odměn poukazovaných prostřednictvím výplatního místa.“

6. § 8 odst. 2 zní:

„(²) Nepřekročí-li celkový roční příjem poplatníka podrobený této dani po odečtení položek uvedených v § 7 odst. 1 částku 25 000 Kčs, činí daň 3 % a řádně vykonanou srážkou je daňová povinnost vyrovnána.“

7. V § 8 se připojuje odstavec 3, který zní:

„(³) Ministerstvo financí upraví sazbu daně při překročení základu 25 000 Kčs tak, aby nedocházelo k tvrdostem.“

8. § 9 včetně nadpisu zní:

„Způsob vybrání daně

§ 9

(¹) Daň se vybírá u plátců nebo u zúčtovacího střediska. Sraženou daň odvede plátce nebo zúčtovací středisko okresnímu národnímu výboru, v jehož obvodu má své sídlo.

[2] Plátce srazí daň [§ 5 odst. 1 písm. a)] nebo zálohy na daň [§ 5 odst. 1 písm. b)] z každé výplaty nebo po připsání odměny poplatníkovi k dobru.

[3] Překročí-li v běžném roce příjem poplatníka od všech plátců podrobený této dani po odpočtu položek podle § 7 odst. 1 částku 25 000 Kčs, je poplatník povinen nejpozději do 15. ledna příštího roku oznámit zúčtovacímu středisku celkovou výši příjmu dosaženého v uplynulém roce.

[4] Zúčtovací středisko vypočte po uplynutí roku daň z úhrnu všech odměn dosažených v roce rozhodném pro zdanění a zúčtuje ji ze záloh zaslanych plátců.

9. V § 10 se slova „výplatní místo je povinno“ nahrazují slovy „Zúčtovací středisko a plátců jsou povinni.“

10. § 11 odst. 2 zní:

„[2] Zúčtovací středisko nebo plátce srazí daň, kterou poplatníkovi nesrazil, dodatečně nejpozději do konce příštího kalendářního roku při zúčtování dalších záloh poukázaných plátcem, při vyplacení dalších odměn nebo při jejich připsání k dobru, popřípadě poplatníka vyzvou v promíleci lhůtě (§ 14), aby jim daň v běžném kalendářním roce uhradil.“

11. § 12 odst. 1 a 2 zní:

„[1] Daň, kterou byl povinen plátce srazit [§ 5 odst. 1 písm. a)] v kalendářním čtvrtletí, odvede

příslušnému okresnímu národnímu výboru vždy nejpozději do konce měsíce následujícího po uplynutí čtvrtletí. Zálohy na daň, které je plátce povinen zadržet a poukázat zúčtovacímu středisku [§ 5 odst. 1 písm. b)], odvede nejpozději do 10. dne měsíce následujícího po výplatě odměny.

[2] Zúčtovací středisko je povinno ze zaslanych záloh odvést nejpozději do 15. dne následujícího měsíce 60 % příslušnému okresnímu národnímu výboru. Daň, kterou vypočetlo zúčtovací středisko po uplynutí roku, odvede do výše poukázaných záloh po odpočtu již odvedených částek podle předchozí věty a po zúčtování přeplatků nejpozději do 15. března roku, v němž daň vypočetlo.“

12. V § 12 se dosavadní odstavce 2 a 3 označují jako odstavce 3 a 4.

13. V § 11 odst. 1, § 12 odst. 3, § 13, § 14 odst. 2 a § 16 odst. 2 písm. b) se slova „výplatní místo“ nahrazují slovy „zúčtovací středisko.“

Čl. II

[1] Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

[2] Zúčtování všech vyplacených záloh nebo odměn připsaných k dobru za rok 1968 a léta předchozí a daně (záloh) sražené v tomto roce provedou výplatní místa.*]

Sveboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

*] § 6 odst. 3 vyhlášky č. 37/1965 Sb., k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti.

161

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968

o zvláštním přídávku k dávkám, o změnách v důchodovém zabezpečení účastníků odboje a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zvláštní přírřavek k dávkám sociálního zabezpečení

(1) Ze sociálního zabezpečení (pojištění) se poskytuje zvláštní přírřavek

- a) k starobnímu, invalidnímu, částečnému invalidnímu, vdovskému a sirotčímu důchodu, na něž vznikl nárok před 1. lednem 1969, k osobnímu a sociálnímu důchodu a k důchodu manželky, přiznaným před tímto dnem,
- b) k starobnímu, invalidnímu a částečnému invalidnímu důchodu, na něž vznikl nárok po 31. prosinci 1968, které však byly vyměřeny z průměrného měsíčního výdělku nebo z jiného obdobného základu vypočteného za období ukončené před 1. lednem 1968,
- c) k vdovskému a sirotčímu důchodu pozůstalých po zemřelém, kterému náležel starobní, invalidní, částečný invalidní nebo osobní důchod, jde-li o důchody uvedené pod písm. a) a b), nebo který by měl v době smrti nárok na takový starobní nebo invalidní důchod,
- d) k důchodům rodičů a sourozenců přiznaným podle předpisů o důchodovém pojištění (zaopatření) platných před 1. lednem 1957,
- e) k zaopatřovacímu příspěvku s výjimkou příspěvku poskytovaného družstevním rolníkům v době výkonu vojenského cvičení nebo jiné obdobné služby v ozbrojených silách.

(2) Zvláštní přírřavek k sirotčímu důchodu činí 50 Kčs měsíčně; k ostatním důchodům

ve výši měsíčně		činí měsíčně
Kčs		Kčs
od 1200	do 1299	67
od 1300	do 1399	71
od 1400	do 1499	75
od 1500	do 1599	79
od 1600	do 1699	82
od 1700	do 1799	85
od 1800	do 1899	88
od 1900	do 1999	91
od 2000	do 2099	94
od 2100	do 2199	97
od 2200		100

Pro určení výše zvláštního přírřavku k důchodu je rozhodná výše měsíční částky důchodu náležející po snížení o zvláštní daň z důchodu a po krácení důchodu pro souběh s příjmem z výdělečné činnosti anebo po omezení výplaty důchodu pro pokračování v zaměstnání (pracovní činnosti), popřípadě pro ústavní nebo jiné zaopatření důchodce; při souběhu důchodů, k nimž podle odstavce 1 náleží přírřavek, se výše zvláštního přírřavku určí podle úhrnné výše důchodů vyplácených po úpravě pro souběh důchodů, po snížení o zvláštní daň z důchodu a po krácení pro souběh s příjmem z výdělečné činnosti anebo po omezení výplaty důchodu pro pokračování v zaměstnání (pracovní činnosti), popřípadě pro ústavní nebo jiné zaopatření důchodce. Do rozhodné výše důchodu se nezapočítává zvýšení pro bezmocnost ani výchovné.

(3) Zvláštní přírřavek k zaopatřovacímu příspěvku činí měsíčně:

a) pro nezaopatřené dítě	30 Kčs
b) pro manželku, zletilou příbuznou a družku vojáka a pro manžela vojákyne	50 Kčs
c) pro rodiče, prarodiče, občany, kteří pečovali o vojáka jako rodiče, tchána a tchyni	
jde-li o jednotlivce	145 Kčs
jde-li o manželskou dvojici, pro každého manžela	22 Kčs

ve výši měsíčně		činí měsíčně
Kčs		Kčs
	do 799	45
od 800	do 899	50
od 900	do 999	55
od 1000	do 1099	59
od 1100	do 1199	63

- d) pro umělce v době vojenského cvičení, nehledí-li se při vyměřování zaopatřovacího příspěvku k žádné další osobě,*] 40 Kčs
 hledí-li se k jedné takové osobě, 50 Kčs
 hledí-li se k více takovým osobám, 60 Kčs

[4] Zvláštní přídavek k důchodu nepodléhá zvláštní dani z důchodu a nezapočítává se do výše důchodu rozhodné pro výplatu důchodu nebo jeho části; nezapočítává se ani při výpočtu důchodu, jehož výše se stanoví z důchodu, k němuž náleží zvláštní přídavek. Zvláštní přídavek k důchodu se vyplácí, i když důchod spolu se zvláštním přídavkem překročí hranice omezující výši důchodu stanoveným procentním poměrem k průměrnému měsíčnímu výdělku (pracovní odměně) nebo překročí nejvyšší výměry důchodu stanovené pevnými částkami.**]

[5] Zvláštní přídavek se poskytuje i k zaopatřovacímu příspěvku krácenému pro souběh s jiným příjmem; vyplácí se, i když úhrn zaopatřovacího příspěvku spolu se zvláštním přídavkem překročí hranice omezující výši zaopatřovacích příspěvků stanoveným procentním poměrem k průměru čistých výdělků (příjmů z pracovní činnosti) vojáka za posledních 12 kalendářních měsíců přede dnem nastoupení služby v ozbrojených silách nebo překročí nejvyšší výměru zaopatřovacích příspěvků stanovenou pevnými částkami.***]

[6] Zvláštní přídavek se poskytuje bez žádosti. Dojde-li ke změně výše vyplácené dávky, určí se výše zvláštního přídavku znovu. Zvláštní přídavek se poskytuje i k důchodům vypláceným do ciziny. Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o zvláštním přídavku předpisy o dávkách.

[7] Zvláštní přídavek se poskytuje měsíčně předem současně s měsíčními částkami dávky, počínajíc částkou splatnou v lednu 1969.

Čl. II

Změny zákona o sociálním zabezpečení

Zákon č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 89/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 č. 1 písm. e) zní:

„e) bojovníků proti fašismu, obětí války a fašistické persekuce v době nesvobody, jakož i účastníků osvobozovacích bojů za první světové války (dále jen „účastníci odboje“) a účastníků přípravy k obraně

Československé socialistické republiky, pokud nejsou zabezpečeni podle jiných předpisů.†)

2. V § 1 odst. 1 č. 1 písm. g) se za slova „vědeckých pracovníků“ vkládá slovo „novinářů“.
3. V § 13 odst. 4 a § 23 odst. 4 se na konci těchto odstavců vypouští část věty za středníkem.

4. V § 18 odst. 1 a v § 101 odst. 1 se připojuje na novém řádku tato další věta:

„Částkou převyšující tyto výměry se starobní důchod vyměří, jen pokud jde o zvýšení starobního důchodu za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na tento důchod; důchod spolu s tímto zvýšením a s jakýmkoliv jiným důchodem z důchodového zabezpečení (pojištění) nesmí však přesáhnout částku 2500 Kčs měsíčně.“

5. § 18 odst. 5 zní:

„[5] Je-li starobní důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce,

- a) vyměří se starobní důchod částkou nejmeně 445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, částkou nejmeně 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se starobní důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně. Starobní důchod v nejnižší výměře podle předchozí věty se vyměří i nad 90 % průměrného měsíčního výdělku (odstavec 4);

- b) může být starobní důchod v nejnižší výměře podle § 16 odst. 2 vyměřen i nad 90 % uvedeného průměrného měsíčního výdělku.“

6. § 28 odst. 4 zní:

„[4] Je-li invalidní důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce,

- a) vyměří se invalidní důchod částkou nejmeně 445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, částkou nejmeně 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se invalidní důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně. Invalidní důchod v nejnižší výměře podle předchozí věty se vyměří i nad 90 % průměrného měsíčního výdělku (odstavec 3) též pracovníku staršímu 20 let;

*) § 78 odst. 5 vyhl. č. 102/1964 Sb.

**) např. § 13 odst. 4, § 18 odst. 1 a 4, § 23 odst. 4, § 28 odst. 1 a 3 a odst. 4 písm. b), § 100 odst. 3 a 4, § 101, § 102 odst. 2 a § 103 zák. č. 101/1964 Sb., § 45 odst. 3, § 47 odst. 1 a 3, § 58 odst. 1 a 3 a odst. 4 písm. b) zák. č. 103/1964 Sb.

***) § 47 zák. č. 101/1964 Sb. a § 82 zák. č. 103/1964 Sb., § 22 odst. 3 vyhl. č. 105/1964 Sb.

†) zákon č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb. a č. 89/1968 Sb., a prováděcí předpisy k tomuto zákonu.

b) může být invalidní důchod dosahující částky aspoň 445 Kčs měsíčně, na nějž není odkázán žádný rodinný příslušník důchodce, vyměřen až do výše 645 Kčs měsíčně, ne však nad 90 % uvedeného průměrného měsíčního výdělku.“

7. V § 31 odst. 3 se připojuje tato další věta:

„Je-li vdovský důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy vdovy, vyměřuje se částkou nejmenší 445 Kčs měsíčně“

8. § 32 zní:

„§ 32

Souběh vdovského důchodu s příjmem z výdělečné činnosti

(1) Je-li vdova výdělečně činná, krátí se vdovský důchod o polovinu částky, o kterou úhrn vdovského důchodu a hrubého příjmu z výdělečné činnosti převyšuje měsíčně částku 1500 Kčs.

(2) Vdovský důchod se nekrátí výdělečně činné vdově

a) po dobu jednoho roku od smrti manžela nebo

b) jestliže vdova pečuje aspoň o jedno dítě (§ 11 odst. 4).“

9. § 37 odst. 2 zní:

„(2) Sociální důchod se poskytuje až do výše 445 Kčs měsíčně; jestliže splňují podmínky pro přiznání sociálního důchodu oba manželé (druh a družka), poskytuje se jim společný sociální důchod až do výše 645 Kčs měsíčně.“

10. V § 41 odst. 1 se vypouští ustanovení písm. a); v důsledku toho se v téže odstavci vypouští označení dalšího ustanovení písmenem b) a v odstavci 2 písm. a) se vypouštějí slova „písm. b)“.

11. V § 45 odst. 2 se částka 200 Kčs zvyšuje na 500 Kčs.

12. § 46 odst. 3 zní:

„(3) Má-li manželka, zletilá příbuzná, družka vojáka nebo manžel vojákyně jiný příjem z výdělečné činnosti a nepečuje o dítě (§ 11 odst. 4), krátí se zaopatřovací příspěvek o polovinu částky, o kterou úhrn zaopatřovacího příspěvku a hrubého příjmu převyšuje měsíčně částku 1500 Kčs.“

13. V § 64 odst. 1 větě druhé se dosavadní citace „§ 18 odst. 1, § 28 odst. 1, § 101 odst. 1, § 103 odst. 1“ doplňuje na konci citací „§ 107g) odst. 1“.

14. § 95 odst. 1 zní:

„(1) Pro sociální zabezpečení vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů platí obdobně ustanovení části první, čtvrté, páté a osmé tohoto zákona, pokud se dále nestanoví jinak.“

15. V § 100 odst. 3 se vypouští část věty za středníkem.

16. Za sedmou část zákona se vkládá nová část osmá, která zní:

„Část osmá

Důchodové zabezpečení účastníků odboje

§ 107a

Úvodní ustanovení

Pro důchodové zabezpečení účastníků odboje a pozůstalých po nich platí ustanovení tohoto zákona, pokud se v této části nestanoví jinak.

§ 107b

Skupiny účastníků odboje

(1) Účastníci odboje, kteří splňují podmínky stanovené zákonem č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, nebo zákonem č. 462/1919 Sb., o propůjčování míst legionářům, ve znění zákona č. 196/1946 Sb., se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do těchto čtyř skupin:

1. do I. skupiny se zařazují účastníci odboje,

a) jejichž odbojová činnost trvala aspoň čtyři roky, jestliže v této době aspoň šest měsíců

— konali polní službu v ozbrojených útvech nebo

— byli vězněni z důvodů fašistické perzekuce,

b) kteří aspoň dva roky konali polní službu v ozbrojených útvech,

c) kteří byli výkonnými letci anebo parašutisty shozenými nebo vysazenými v týlu nepřítele,

d) kteří zemřeli v boji nebo v době věznění z důvodů fašistické perzekuce, nebo se za uvedených okolností stali plně (částečně) invalidními, pokud tato invalidita trvá ke dni vzniku nároku na důchod, nebo

e) jejichž odbojová činnost trvala nepřetržitě od roku 1939 do osvobození;

2. do II. skupiny se zařazují účastníci odboje,

a) jejichž odbojová činnost trvala aspoň dva roky, jestliže v této době aspoň tři měsíce

— konali polní službu v ozbrojených útvech nebo

— byli vězněni z důvodů fašistické perzekuce,

b) kteří aspoň šest měsíců konali polní službu v ozbrojených útvech nebo

c) jejichž odbojová činnost trvala aspoň čtyři roky,

pokud nesplňují podmínky pro zařazení do I. skupiny;

3. do III. skupiny se zařazují účastníci odboje,

a) kteří byli příslušníky ozbrojených útvarů nebo byli vězněni z důvodů fašistické perzekuce nebo

b) jejichž odbojová činnost trvala aspoň rok, pokud nesplňují podmínky pro zařazení do I. nebo II. skupiny;

4. do IV. skupiny se zařazují účastníci odboje,

a) jejichž odbojová činnost trvala po dobu kratší než jeden rok nebo

b) kteří byli účastníky povstání v květnu 1945,*) pokud nesplňují podmínky pro zařazení do I., II. nebo III. skupiny.

[2] Účastníci protiválečných vzpour za první světové války se zařazují do IV. skupiny účastníků odboje.

§ 107c

Průměrný měsíční výdělek

Jestliže účastník odboje změnil pro zdravotní poškození, které utrpěl v souvislosti s odbojovou činností, své dosavadní zaměstnání, zjišťuje se jeho průměrný měsíční výdělek pro výpočet důchodu, pokud je to pro něj výhodnější, z výdělku, kterého dosahují stejně kvalifikovaní zdraví pracovníci v povolání, jež účastník odboje dříve vykonával.

§ 107d

Věk potřebný pro nárok na plný starobní důchod

[1] Věk potřebný pro nárok na plný starobní důchod účastníka odboje I. a II. skupiny se určí tak, že se od věku 60 let u muže a věku 55 let u ženy odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 55 let u muže a 50 let u ženy, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a nejméně 57 let u muže a 52 let u ženy, jde-li o účastníka odboje II. skupiny.

[2] Věk potřebný pro nárok na plný starobní důchod účastníka odboje III. skupiny, který byl aspoň šest měsíců vězněn z důvodů fašistické perzekuce, činí 59 let u muže a 54 let u ženy.

[3] Věk potřebný pro nárok na plný starobní důchod účastnice odboje činí 55 let, pokud ustanovení předchozích odstavců nejsou pro ni výhodnější.

[4] Jsou-li jiná ustanovení tohoto zákona o věku potřebném pro nárok na plný starobní důchod výhodnější, platí tato jiná ustanovení.

§ 107e

Věk potřebný pro nárok na poměrný starobní důchod

[1] Věk potřebný pro nárok na poměrný starobní důchod účastníka odboje I. a II. skupiny se určí tak, že se od věku 65 let odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 60 let, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a nejméně 62 let, jde-li o účastníka odboje II. skupiny.

[2] Věk potřebný pro nárok na poměrný starobní důchod účastnice odboje I. a II. skupiny, která byla zaměstnána aspoň 20 roků (§ 12 odst. 2), se určí tak, že se od věku 60 let odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 55 let, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a nejméně 57 let, jde-li o účastníka odboje II. skupiny.

[3] Věk potřebný pro nárok na poměrný starobní důchod účastníka odboje III. skupiny, který byl aspoň šest měsíců vězněn z důvodů fašistické perzekuce, činí 64 let, a jde-li o ženu, která byla zaměstnána aspoň 20 roků, 59 let.

[4] Věk potřebný pro nárok na poměrný starobní důchod účastnice odboje, která byla zaměstnána aspoň 20 roků, činí 60 let, pokud ustanovení předchozích odstavců nejsou pro ni výhodnější.

§ 107f

Výše starobního a invalidního důchodu

[1] Základní výměra plného starobního a invalidního důchodu (§ 23 odst. 1, § 102 odst. 1) činí pro účastníka odboje

skupiny	
I.	60 %
II.	55 %
III. a IV.	50 %

průměrného měsíčního výdělku.

[2] Ustanovení § 13 odst. 2, § 23 odst. 2 a § 100 odst. 2 platí s tím, že procentní zvýšení základní výměry za každý rok zaměstnání náleží účastníkům odboje I. a II. skupiny od 21. roku zaměstnání.

[3] Za každý započatý rok odbojové činnosti se zvyšuje starobní a invalidní důchod (§ 23 odst. 1, § 24 a § 102 odst. 1) účastníka odboje

skupiny		měsíčně o Kčs
I.		120
II. a III.		100
IV.		80

*) Podle § 1 odst. 1 č. 1 písm. f) zák. č. 255/1946 Sb. je účastníkem povstání, kdo se zúčastnil povstání v květnu 1945, přičemž za bojů padl, byl těžce zraněn nebo utrpěl těžkou poruchu zdraví.

[⁴] Starobní a invalidní důchod činí ke dni vzniku nároku na důchod

a) nejvýše 70 % průměrného měsíčního výdělku, jde-li o účastníka odboje II. skupiny,

b) nejvýše 60 % průměrného měsíčního výdělku, jde-li o účastníka odboje III. a IV. skupiny,

pokud jiná ustanovení tohoto zákona nejsou pro něj výhodnější; jde-li o účastníka odboje I. skupiny, není výše důchodu takto omezena.

[⁵] Zvýšení přesahující hranici 70 %, popřípadě 60 % průměrného měsíčního výdělku, uvedenou v předchozím odstavci, v § 13 odst. 4, § 23 odst. 4 a § 100 odst. 3, náleží, jen jde-li o zvýšení důchodu podle odstavce 3.

[⁶] Invalidní (částečný invalidní) důchod účastníka odboje, jehož invalidita (částečná invalidita) vznikla v souvislosti s odbojovou činností, se posuzuje podle ustanovení o invalidním (částečném invalidním) důchodu při pracovním úrazu (§ 26); ustanovení § 20 odst. 1 tu neplatí. Ustanovení § 40 odst. 3 platí obdobně.

§ 107g

Nejvyšší a nejnižší výměra starobního a invalidního důchodu

[¹] Starobní a invalidní důchod účastníka odboje spolu s jakýmkoliv jiným důchodem z důchodového zabezpečení (pojištění) nesmí přesahovat částku 2500 Kčs měsíčně

[²] Starobní a invalidní důchod činí nejméně, jde-li o účastníka odboje

skupiny	měsíčně Kčs
I.	1400
II.	1200
III.	1000
IV.	800

[³] Nejnižší výměra částečného invalidního důchodu činí polovinu nejnižší výměry invalidního důchodu.

[⁴] Starobní a invalidní důchod činí nejvýše 100 % průměrného měsíčního výdělku neomezeného podle § 9 odst. 3 a sníženého o částku rovnou dani ze mzdy stanovené ke dni vzniku nároku na důchod; to však neplatí, jde-li o starobní nebo invalidní důchod náležející v nejnižší výměře (odstavec 2) anebo o starobní nebo invalidní důchod přiznaný podle předpisů platných před 1. lednem 1957.

§ 107h

Vdovský důchod

Starobní a invalidní důchod vdovy

[¹] Vdově po účastníku odboje náleží vdovský důchod, splní-li se některá z podmínek stanovených v § 30 odst. 2 písm. a) až e) pro nárok na vdovský důchod i po uplynutí dvou roků po zániku dřívějšího nároku na vdovský důchod.

[²] Vdovský důchod vdovy po účastníku odboje činí nejméně 560 Kčs měsíčně.

[³] Vdovský důchod účastnice odboje, která nemá jiný důchod ani příjem ze zaměstnání nebo z jiné výdělečné činnosti, se vyměří nejméně částkou uvedenou v § 107g odst. 2 podle toho, do které skupiny účastníků odboje je vdova zařazena.

[⁴] Vdovský důchod se vdově výdělečně činné nekrátí, jde-li o účastnici odboje nebo o vdovu po účastníku odboje.

[⁵] Nemá-li vdova po účastníku odboje nárok na vdovský důchod, požívá však starobní nebo invalidní důchod, náleží tento důchod nejméně ve výši 560 Kčs měsíčně.

§ 107ch

Výše sirotčího důchodu

[¹] Sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte po účastníku odboje činí nejméně 400 Kčs měsíčně.

[²] Sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte po účastníku odboje činí 700 Kčs měsíčně.

§ 107i

Výše sociálního důchodu

[¹] Je-li účastníku odboje přiznán sociální důchod, poskytuje se účastníku odboje

skupiny	ve výši Kčs měsíčně
I.	1400
II.	1200
III.	1000
IV.	800

[²] Je-li vdově po účastníku odboje přiznán sociální důchod, poskytuje se ve výši 560 Kčs měsíčně.

§ 107j

Výše důchodů rodičů

Poskytuje-li se rodičům účastníka odboje, který v souvislosti s odbojovou činností padl, byl popraven, nebo zemřel ve vězení, důchod rodičů, starobní, invalidní, vdovský nebo sociální důchod, náleží tento důchod nejméně ve výši 600 Kčs měsíčně, jde-li o jednotlivce, a 900 Kčs měsíčně, jde-li o manželskou dvojici.

§ 107k

Vynětí ze zvláštní daně z důchodu

Důchody poskytované v nejnižší výměře podle této části zákona ani důchody z nich vyměřené nepodléhají zvláštní dani z důchodu.

17. Dosavadní část osmá se označuje jako část devátá.

18. Za § 122 se vkládá nový § 122a, který zní:

„§ 122a

Úprava důchodů rodičů a sourozenců

Důchody rodičů a sourozenců přiznané podle předpisů o důchodovém pojištění (zaopatření) platných před 1. lednem 1957, které jsou jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce, se upraví na žádost důchodce tak, aby důchod nečinil méně než 445 Kčs měsíčně, a jde-li o manželskou dvojici, méně než 645 Kčs měsíčně.

19. § 141 se včetně nadpisu zrušuje.

Čl. III

**Změny zákona o sociálním zabezpečení
družstevních rolníků**

Zákon č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb. a č. 89/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 č. 3 písm. c) zní:

„c) bojovníků proti fašismu, obětí války a fašistické persekuce v době nesvobody, jakož i účastníků osvobozovacích bojů za první světové války (dále jen „účastníci odboje“) a účastníků přípravy k obraně Československé socialistické republiky,“

2. § 39 odst. 1 č. 2 zní:

„2. doba

a) před 1. lednem 1957, po kterou žena, aniž byla členkou jednotného zemědělského družstva, trvale v něm pracovala (§ 2 odst. 1 a 2) ve stanoveném rozsahu, i když tato doba nebyla započitatelná podle předpisů o důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev,

b) před 1. lednem 1969, po kterou družstevnice před vstupem do jednotného zemědělského družstva spolupracovala v rozsahu zakládajícím účast na důchodovém pojištění spolupracujících členů rodiny na soukromém hospodářství svého manžela, který byl jednotlivě hospodařícím rolníkem, nebo po kterou družstevnice byla ve stanoveném rozsahu pracovně činná v jednotném zemědělském družstvu I. nebo II. typu.“

3. V § 45 odst. 3 a § 54 odst. 4 se na konci těchto odstavců vypouští část věty za středníkem.

4. V § 47 odst. 1 se nahrazuje na konci věty tečka středníkem a připojuje se tato další věta:

„jde-li o starobní důchod se zvýšením za dobu další pracovní činnosti po vzniku nároku na tento důchod, nesmí důchod spolu s tímto zvýšením a s jakýmkoliv jiným důchodem z důchodového zabezpečení (pojištění) přesahovat částku 2500 Kčs měsíčně.“

5. § 47 odst. 4 zní:

„[4] Je-li starobní důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce,

a) vyměří se starobní důchod částkou nejméně 445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, částkou nejméně 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se starobní důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně. Starobní důchod v nejnižší výměře podle předchozí věty se vyměří i nad 90 % průměrné měsíční pracovní odměny (odstavec 3);

b) může být starobní důchod v nejnižší výměře podle § 46 odst. 2 vyměřen i nad 90 % uvedené průměrné měsíční pracovní odměny.“

6. V § 48 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

„[3] Jestliže starobní důchod je jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce a úprava podle předchozích ustanovení není výhodnější, vyměří se částkou 445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, částkou 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se starobní důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně.“

7. § 58 odst. 4 zní:

„[4] Je-li invalidní důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce,

a) vyměří se invalidní důchod částkou nejméně 445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, částkou nejméně 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se invalidní důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně. Invalidní důchod v nejnižší výměře podle předchozí věty se vyměří i nad 90 % průměrné měsíční pracovní odměny (odstavec 3) též členu družstva staršímu 20 let;

b) může být invalidní důchod dosahující aspoň 445 Kčs měsíčně, na nějž není odkázán žádný rodinný příslušník důchodce, vyměřen až do výše 645 Kčs měsíčně, ne však nad 90 % uvedené průměrné měsíční pracovní odměny.“

8. V § 59 se připojuje nový odstavec 5, který zní:

„[5] Jestliže invalidní důchod je jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce a úprava podle předchozích odstavců není výhodnější, vyměří se invalidní důchod částkou

445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, částkou 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se invalidní důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně.“

9. V § 66 odst. 3 se připojuje tato další věta:
„Je-li vdovský důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy vdovy, vyměňuje se částkou nejmeně 445 Kčs měsíčně.“

10. § 66 odst. 6 zní:

„(6) Ustanovení odstavce 3 věty první o nejnižší výměře vdovského důchodu neplatí pro vdovské důchody vdov po členech družstev, která nebyla uznána za družstva s vyšší úrovní hospodaření.“

11. § 67 zní:

„§ 67

Souběh vdovského důchodu s příjmem z výdělečné činnosti

(1) Je-li vdova výdělečně činná, krátí se vdovský důchod o polovinu částky, o kterou úhrn vdovského důchodu a hrubého příjmu z výdělečné činnosti přesahuje měsíční částku 1500 Kčs.

(2) Vdovský důchod se nekrátí výdělečně činné vdově

- a) po dobu jednoho roku od smrti manžela,
- b) jestliže vdova pečuje aspoň o jedno dítě (§ 44 odst. 2).“

12. Za § 74 se vkládá nový oddíl třetí, který zní:

„Oddíl třetí

Důchodové zabezpečení účastníků odboje

§ 74a

Úvodní ustanovení

Pro důchodové zabezpečení účastníků odboje a pozůstalých po nich platí ustanovení tohoto zákona, pokud se v této části nestanoví jinak.

§ 74b

Skupiny účastníků odboje

(1) Účastníci odboje, kteří splňují podmínky stanovené zákonem č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního odboje za osvobození,

nebo zákonem č. 462/1919 Sb., o propůjčování míst legionářům, ve znění zákona č. 196/1946 Sb., se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do těchto čtyř skupin:

1. do I. skupiny se zařazují účastníci odboje,

- a) jejichž odbojová činnost trvala aspoň čtyři roky, jestliže v této době aspoň šest měsíců
 - konali polní službu v ozbrojených útvech nebo
 - byli vězněni z důvodů fašistické persekuce,
- b) kteří aspoň dva roky konali polní službu v ozbrojených útvech,
- c) kteří byli výkonnými letci anebo parašutisty shozenými nebo vysazenými v týlu nepříteli,
- d) kteří zemřeli v boji nebo v době věznění z důvodů fašistické persekuce, nebo se za uvedených okolností stali plně (částečně) invalidními, pokud invalidita trvá v době vzniku nároku na důchod, nebo
- e) jejichž odbojová činnost trvala nepřetržitě od roku 1939 do osvobození;

2. do II. skupiny se zařazují účastníci odboje,

- a) jejichž odbojová činnost trvala aspoň dva roky, jestliže v této době aspoň tři měsíce
 - konali polní službu v ozbrojených útvech nebo
 - byli vězněni z důvodů fašistické persekuce,
- b) kteří aspoň šest měsíců konali polní službu v ozbrojených útvech nebo
- c) jejichž odbojová činnost trvala aspoň čtyři roky,

pokud nesplňují podmínky pro zařazení do I. skupiny;

3. do III. skupiny se zařazují účastníci odboje,

- a) kteří byli příslušníky ozbrojených útvarů nebo byli vězněni z důvodů fašistické persekuce nebo
- b) jejichž odbojová činnost trvala aspoň rok, pokud nesplňují podmínky pro zařazení do I. nebo II. skupiny.

4. do IV. skupiny se zařazují účastníci odboje,

- a) jejichž odbojová činnost trvala po dobu kratší než jeden rok nebo
 - b) kteří byli účastníky povstání v květnu 1945,*)
- pokud nesplňují podmínky pro zařazení do I., II. nebo III. skupiny.

(2) Účastníci protiválečných vzpour za první světové války se zařazují do IV. skupiny účastníků odboje.

*) Podle § 1 odst. 1 č. 1 písm. f) zák. č. 255/1946 Sb. je účastníkem povstání, kdo se zúčastnil povstání v květnu 1945, při němž za bojů padl, byl těžce raněn, nebo utrpěl těžkou poruchu zdraví.

§ 74c

Průměrná měsíční pracovní odměna

Jestliže účastník odboje změnil pro zdravotní poškození, které utrpěl v souvislosti s odbojovou činností, svou dosavadní pracovní činnost (zaměstnání), zjišťuje se jeho průměrná měsíční pracovní odměna pro výpočet důchodu, pokud je to pro něj výhodnější, z pracovní odměny (výdělku), které dosahují stejně kvalifikovaní zdraví družstevníci (pracovníci) v povolání, jež účastník odboje dříve vykonával.

§ 74d

Věk potřebný pro nárok na starobní důchod

(1) Věk potřebný pro nárok na starobní důchod účastníkům odboje I. a II. skupiny se určí tak, že

- a) jde-li o starobní důchod podle § 44 odst. 1, se od věku 60 let u muže a věku 55 let u ženy odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 55 let u muže a 50 let u ženy, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a nejméně 57 let u muže a 52 let u ženy, jde-li o účastníka odboje II. skupiny,
- b) jde-li o starobní důchod podle § 44 odst. 3, se od věku 60 let odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 55 let, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a nejméně 57 let, jde-li o účastníka odboje II. skupiny,
- c) jde-li o starobní důchod podle § 44 odst. 4, se od věku 65 let odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 60 let, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a nejméně 62 let, jde-li o účastníka odboje II. skupiny.

(2) Věk potřebný pro nárok na starobní důchod účastníka odboje III. skupiny, který byl aspoň šest měsíců vězněn z důvodů fašistické perzekuce, činí

- a) jde-li o starobní důchod podle § 44 odst. 1, 59 let u muže a 54 let u ženy,
- b) jde-li o starobní důchod podle § 44 odst. 3, 59 let,
- c) jde-li o starobní důchod podle § 44 odst. 4, 64 let.

(3) Věk potřebný pro nárok účastnice odboje na starobní důchod podle § 44 odst. 1 činí 55 let, pokud ustanovení odstavce 1 není pro ni výhodnější.

(4) Jsou-li jiná ustanovení zákona o věku potřebném pro nárok na starobní důchod výhodnější, platí tato jiná ustanovení.

§ 74e

Výše starobního a invalidního důchodu**členů družstev s vyšší úrovní hospodaření**

(1) Základní výměra starobního a invalidního důchodu (§ 54 odst. 1 a 2) člena družstva s vyšší úrovní hospodaření činí, jde-li o účastníka odboje

skupiny

I.	80 %
II.	55 %
III. a IV.	50 %

průměrné měsíční pracovní odměny.

(2) Ustanovení § 45 odst. 2 a § 54 odst. 3 platí s tím, že procentní zvýšení základní výměry za každý rok pracovní činnosti náleží účastníkům odboje I. a II. skupiny od 21. roku pracovní činnosti a pokud jde o hranici, do níž náleží zvýšení, platí následující odstavce 4.

(3) Za každý započatý rok odbojové činnosti se zvyšuje starobní a invalidní důchod (§ 54 odst. 1 a 2 a § 55) účastníka odboje

skupiny	měsíčně o Kčs
I.	120
II. a III.	100
IV.	80

(4) Starobní a invalidní důchod činí ke dni vzniku nároku na důchod

- a) nejvýše 70 % průměrné měsíční pracovní odměny, jde-li o účastníka odboje II. skupiny,
- b) nejvýše 60 % průměrné měsíční pracovní odměny, jde-li o účastníka odboje III. a IV. skupiny,

pokud jiná ustanovení tohoto zákona nejsou pro něj výhodnější; jde-li o účastníka odboje I. skupiny, není výše důchodu takto omezena.

(5) Zvýšení přesahující hranici 70 %, popřípadě 60 % průměrné měsíční pracovní odměny uvedenou v předchozím odstavci a v § 45 odst. 3 a § 54 odst. 4, náleží, jen jde-li o zvýšení důchodu podle odstavce 3.

(6) Invalidní (částečný invalidní) důchod člena družstva, který je účastníkem odboje a jehož invalidita (částečná invalidita) vznikla v souvislosti s odbojovou činností, se posuzuje podle ustanovení o invalidním (částečném invalidním) důchodu při pracovním úrazu (§ 57); ustanovení § 51 odst. 1 tu neplatí. Ustanovení § 75 odst. 3 platí obdobně.

§ 74f

**Výše starobního a invalidního důchodu
členů družstev, která nebyla uznána za družstva
s vyšší úrovní hospodaření**

(1) Starobní a invalidní důchod členů družstev, která nebyla uznána za družstva s vyšší úrovní hospodaření, se zvyšuje, jde-li o účastníka odboje, o částky uvedené v § 74e odst. 3 způsobem a za podmínek stanovených v témže ustanovení.

(2) Ustanovení § 74e odst. 6 platí obdobně.

Společná ustanovení pro členy všech družstev

§ 74g

Nejvyšší a nejnižší výměra starobního a invalidního důchodu

(1) Starobní a invalidní důchod účastníka odboje spolu s jakýmkoliv jiným důchodem z důchodového zabezpečení (pojištění) nesmí přesahovat částku 2500 Kčs měsíčně.

(2) Starobní a invalidní důchod činí nejméně, jde-li o účastníka odboje

skupiny	měsíčně Kčs
I.	1400
II.	1200
III.	1000
IV.	800

(3) Nejnižší výměra částečného invalidního důchodu činí polovinu nejnižší výměry invalidního důchodu.

(4) Starobní a invalidní důchod činí nejvýše 100 % průměrné měsíční pracovní odměny neomezené podle § 42 odst. 3; to však neplatí, jde-li o starobní nebo invalidní důchod náležející v nejnižší výměře (odstavec 2) anebo o starobní nebo invalidní důchod přiznaný podle předpisů platných před 1. dubnem 1962.

§ 74h

Vdovský důchod

Starobní a invalidní důchod vdovy

(1) Vdově po účastníku odboje náleží vdovský důchod, splní-li se některá z podmínek stanovených v § 65 odst. 2 pro nárok na vdovský důchod i po uplynutí dvou roků po zániku dřívějšího nároku na vdovský důchod.

(2) Vdovský důchod vdovy po účastníku odboje činí nejméně 560 Kčs měsíčně.

(3) Vdovský důchod účastnice odboje, která nemá jiný důchod ani příjem ze zaměstnání nebo z jiné výdělečné činnosti, se vyměří nejméně částkou uvedenou v § 74g odst. 2 podle toho, do které skupiny účastníků odboje je vdova zařazena.

(4) Vdovský důchod se vdově výdělečně činné nekrátí, jde-li o účastnici odboje nebo o vdovu po účastníku odboje.

(5) Nemá-li vdova po účastníku odboje nárok na vdovský důchod, požívá však starobní nebo invalidní důchod, náleží tento důchod nejméně ve výši 560 Kčs měsíčně.

§ 74ch

Výše sirotčího důchodu

(1) Sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte po účastníku odboje činí nejméně 400 Kčs měsíčně.

(2) Sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte po účastníku odboje činí 700 Kčs měsíčně.

§ 74i

Výše důchodů rodičů

Poskytuje-li se rodičům účastníka odboje, který v souvislosti s odbojovou činností padl, byl popraven, nebo zemřel ve vězení, důchod rodičů, starobní, invalidní, vdovský nebo sociální důchod, náleží tento důchod nejméně ve výši 600 Kčs měsíčně, jde-li o jednotlivce, a 900 Kčs měsíčně, jde-li o manželskou dvojici.

§ 74j

Vynětí ze zvláštní daně z důchodu

Důchody poskytované v nejnižší výměře podle této části zákona ani důchody z nich vyměřené nepodléhají zvláštní dani z důchodu.

13. V § 76 odst. 1 se vypouští ustanovení písm. a); v důsledku toho se v témže odstavci vypouští označení dalšího ustanovení písmenem b) a v odstavci 2 písm. a) se vypouštějí slova „písm. b)“.

14. V § 80 odst. 2 se částka 200 Kčs zvyšuje na 500 Kčs.

15. § 81 odst. 3 zní:

„(3) Má-li manželka, zletilá příbuzná, družka vojáka nebo manžel vojákyně jiný příjem z výdělečné činnosti a nepečuje o dítě (§ 44 odst. 2), krátí se zaopatřovací příspěvek o polovinu částky, o kterou úhrn zaopatřovacího příspěvku a hrubého příjmu převyšuje měsíčně částku 1500 Kčs.“

16. V § 102 odst. 1 větě druhé se dosavadní citace „§ 47 odst. 1, § 58 odst. 1“ doplňuje na konci citací „§ 74g odst. 1“.

17. Za § 137 se vkládá nový § 137a, který zní:

„§ 137a

Úprava důchodu rodičů a sourozenců

Důchody rodičů a sourozenců přiznané podle předpisů o důchodovém pojištění (zaopatření) platných před 1. lednem 1957, které jsou jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce, se upraví na žádost důchodce tak, aby důchod nečinil méně než 445 Kčs měsíčně, a jde-li o manželskou dvojici, méně než 645 Kčs měsíčně.

18. § 142 se včetně nadpisu zrušuje.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

(1) Ustanovení čl. II č. 4 a čl. III č. 4 platí též pro nároky na starobní důchod, které vznikly před 1. lednem 1969.

(2) Výše starobního důchodu přiznaného přede dnem 1. ledna 1969 bude upravena podle tohoto zákona (čl. II č. 4 a čl. III č. 4), jestliže při původním vyměření starobního důchodu byl nárok na zvýšení důchodu za dobu dalšího zaměstnání (pracovní činnosti) po vzniku nároku na důchod omezen v důsledku ustanovení § 18 odst. 1, § 101 odst. 1 a § 131 odst. 5 zákona č. 101/1964 Sb. anebo podle § 47 odst. 1 zákona č. 103/1964 Sb., popřípadě obdobných předpisů platných před uvedeným dnem.

(3) Pro důchody účastníků odboje a pozůstalých po nich, na něž vznikl nárok před 1. lednem 1969, platí ustanovení § 107 b, § 107 f odst. 3, § 107 g až 107 j zákona č. 101/1964 Sb. ve znění tohoto zákona (čl. II č. 16), jakož i ustanovení § 74 b, § 74 e odst. 3, § 74 f až 74 i zákona č. 103/1964 Sb., ve znění tohoto zákona (čl. III č. 12). Ustanovení § 107 g odst. 4 části věty před středníkem platí též, jde-li o starobní nebo invalidní důchod přiznaný podle zákona č. 89/1952 Sb., o důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sil; přitom se vychází z průměrného výdělku (§ 133 odst. 2 zákona č. 101/1964 Sb.) neomezeného podle § 9 odst. 3 téhož zákona a sníženého o částku rovnou daní ze mzdy stanovené ke dni vzniku nároku na důchod. Při přiznávání zvýšení důchodu podle § 107 f odst. 3 (§ 74 e odst. 3) se z dosavadního důchodu odečte

- a) částka odpovídající zvýšení důchodu za odbojové činnosti podle dříve platných předpisů, pokud byla tato doba započtena do doby zaměstnání (pracovní činnosti) ve větším rozsahu, než skutečně trvala, a zhodnocena výhodněji než jiná náhradní doba,
- b) částka, o kterou byl důchod po 30. dubnu 1959 zvýšen podle směrnic o zvyšování některých nízkých důchodů.

(4) Pro důchody účastníků odboje a pozůstalých po nich, na něž vznikl nárok v době od 1. ledna 1957 do 31. prosince 1968 a před touto dobou též pro důchody těchto účastníků přiznané podle zákona č. 89/1952 Sb. platí též ustanovení § 107 d a 107 e zákona č. 101/1964 Sb., jakož i ustanovení § 74 d zákona č. 103/1964 Sb., ve znění tohoto zákona. Přitom se podmínka potřebné doby zaměstnání (pracovní činnosti) pro vznik nároku na důchod, výše základní výměry a její zvýšení za každý rok zaměstnání (pracovní činnosti),

popřípadě omezení tohoto zvýšení procentní hranicí, posuzuje podle předpisů platných v době, kdy vznikl nárok na dosavadní důchod. Jde-li o účastníka odboje I. nebo II. skupiny, platí též ustanovení § 107 f (§ 74 e) uvedeného zákona pro výši základní výměry plného starobního důchodu, pro její zvýšení za každý rok zaměstnání (pracovní činnosti), popřípadě pro omezení tohoto zvýšení procentní hranicí; to platí obdobně pro invalidní důchod (§ 23 odst. 1 a § 102 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb., § 54 odst. 1 a 2 zákona č. 103/1964 Sb.), na něž vznikl nárok po 31. prosinci 1964. Za dobu dalšího zaměstnání (pracovní činnosti) po splnění podmínek nároku na starobní důchod v důsledku snížení věku potřebného pro tento nárok se starobní důchod zvyšuje podle předpisů o zvyšování starobního důchodu za dobu dalšího zaměstnání (pracovní činnosti) platných v době výkonu tohoto zaměstnání (pracovní činnosti).

(5) Vdovský důchod po účastníku odboje činí 60 % důchodu, na který by zemřelý měl nárok podle předchozích odstavců; sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte činí 30 % uvedeného důchodu zemřelého.

(6) Důchody, na něž vznikl nárok před 1. lednem 1969, se upraví podle předchozích odstavců na žádost důchodce, nejdříve však počínajíc splátkou důchodu splatnou v lednu 1969.

(7) Účastníku odboje, který v důsledku hodnocení doby odbojové činnosti podle tohoto zákona nesplňuje podmínku potřebné doby zaměstnání (pracovní činnosti) pro vznik nároku na starobní důchod, se započte doba odbojové činnosti do potřebné doby zaměstnání (pracovní činnosti) pro nárok na starobní důchod podle ustanovení platných před 1. lednem 1969.

Čl. V

Předsednictvo Národního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona o sociálním zabezpečení a zákona o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. VI

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Cerník v. r.

162

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968,

**kterým se mění zákon č. 82/1966 Sb.,
o pojišťovnictví**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Státní pojišťovna organizovaná podle zákona č. 82/1966 Sb., o pojišťovnictví, jako celostátní pojišťovací a zajišťovací podnik se rozděluje na dva samostatné pojišťovací a zajišťovací podniky, které se nazývají „Česká státní pojišťovna“ a „Slovenská státní pojišťovna“; sídlem České státní pojišťovny je Praha, sídlem Slovenské státní pojišťovny je Bratislava.

§ 2

Pokud se v zákoně č. 82/1966 Sb., o pojišťovnictví, nebo v jiných obecně závazných právních předpisech hovoří o Státní pojišťovně, rozumí se tím napříště jak Česká státní pojišťovna, tak Slovenská státní pojišťovna.

§ 3

(¹) Česká státní pojišťovna a Slovenská státní pojišťovna vstupují v práva a závazky dosavadní Státní pojišťovny takto:

- a) Česká státní pojišťovna vstupuje v práva a závazky ze smluvních a zákonných pojištění a ze zajišťovacích smluv, které jsou předmětem podnikání organizačních složek dosavadní Státní pojišťovny se sídlem na území České socialistické republiky;
- b) Slovenská státní pojišťovna vstupuje v práva a závazky ze smluvních a zákonných pojištění, které jsou předmětem podnikání organizačních složek dosavadní Státní pojišťovny se sídlem na území Slovenské socialistické republiky.

(²) Práva a závazky dosavadní Státní pojišťovny z jiných právních vztahů, než které jsou uvedeny v předchozím odstavci, přecházejí na Českou státní pojišťovnu, pokud vznikly na území České socialistické republiky, a na Slovenskou státní pojišťovnu, pokud vznikly na území Slovenské socialistické republiky. Správa majetku vykonávaná dosavadní Státní pojišťovnou přechází na Českou

státní pojišťovnu, jde-li o majetek na území České socialistické republiky, a na Slovenskou státní pojišťovnu, jde-li o majetek na území Slovenské socialistické republiky.

(³) Pokud to bude potřebné k účelnějšímu uspořádání vzájemných vztahů České státní pojišťovny a Slovenské státní pojišťovny, anebo jejich vztahů k pojištěným, popřípadě k účastníkům jiných právních vztahů, než jaké vyplývají z ustanovení odstavců 1 a 2, převedou pojišťovny mezi sebou nejpozději do 30. června 1970 po vzájemné dohodě příslušná práva a závazky. Přitom budou dbát, aby tento převod zároveň v co nejširší míře přispěl k vytvoření stejných ekonomických podmínek pro obě pojišťovny. K převodu není třeba souhlasu oprávněných, popřípadě zavázaných, jejich práva tím však nesmí být zkrácena. Přejímající pojišťovna vstupuje do práv a závazků dnem uvedeným v dohodě. Obdobně je možno převést správu majetku, která přešla na Českou státní pojišťovnu a na Slovenskou státní pojišťovnu podle odstavce 2 věty druhé.

§ 4

Mezi Českou státní pojišťovnu a Slovenskou státní pojišťovnu se rozdělují v rozsahu odpovídajícím přejímaným právům a závazkům ze smluvního a zákonného pojištění a ze zajišťovacích smluv fondy a rezervy vytvořené dosavadní Státní pojišťovnou podle § 7 zákona č. 82/1966 Sb., o pojišťovnictví. Mezi uvedené pojišťovny se rovněž rozdělí fondy vytvořené podle § 8 téhož zákona.

§ 5

Zrušuje se ustanovení § 1 a § 3 odst. 2 zákona č. 82/1966 Sb., o pojišťovnictví, a z ustanovení § 5 odst. 1 téhož zákona se vypouštějí slova „v Praze, oblastním ředitelstvím pro Slovensko v Bratislavě“.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

163

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968,

**kterým se mění zákon č. 72/1967 Sb.,
o Státní spořitelně**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Státní spořitelna, zřízená zákonem č. 72/1967 Sb., o Státní spořitelně, se rozděluje na dvě samostatné státní hospodářské organizace, které se nazývají „Česká státní spořitelna“ a „Slovenská státní spořitelna“; sídlem České státní spořitelny je Praha a sídlem Slovenské státní spořitelny je Bratislava.

§ 2

Pokud se v zákoně č. 72/1967 Sb. nebo v jiných obecně závazných právních předpisech hovoří o Státní spořitelně, rozumí se tím napříště jak Česká státní spořitelna, tak Slovenská státní spořitelna.

§ 3

[¹] Česká státní spořitelna a Slovenská státní spořitelna vstupují v práva a závazky dosavadní Státní spořitelny takto:

- a) Česká státní spořitelna vstupuje v práva a závazky ze služeb uvedených v § 2 zákona č. 72/1967 Sb. poskytnutých organizačními složkami dosavadní Státní spořitelny na území České socialistické republiky;
- b) Slovenská státní spořitelna vstupuje v práva a závazky ze služeb uvedených v § 2 zákona č. 72/1967 Sb. poskytnutých organizačními složkami dosavadní Státní spořitelny na území Slovenské socialistické republiky;

[²] Práva a závazky dosavadní Státní spořitelny, neuvedené v odstavci 1, přecházejí na Českou státní spořitelnu, pokud vznikly na území České socialistické republiky, a na Slovenskou Státní spořitelnu, pokud vznikly na území Slovenské socialistické republiky. Správa majetku vykonávaná dosavadní Státní spořitelnou přechází na Českou státní spořitelnu, jde-li o majetek na území České socialistické republiky, a na Slovenskou státní spořitelnu, jde-li o majetek na území Slovenské socialistické republiky.

[³] Pokud to bude z ekonomického hlediska potřebné k účelnějšímu uspořádání vzájemných vztahů České státní spořitelny a Slovenské státní spořitelny, než jak vyplývá z ustanovení odstavce 2, převedou spořitelny mezi sebou nejpozději do 30. června 1969 po vzájemné dohodě příslušná práva a závazky. K tomuto převodu není třeba souhlasu oprávněných, popřípadě zavázaných; jejich práva však nesmí tím být krácena. Přejímající spořitelna vstupuje do práv a závazků dnem uvedeným v dohodě. Obdobně je možno převést správu majetku, která přešla na Českou státní spořitelnu a Slovenskou státní spořitelnu podle odstavce 2 věty druhé.

§ 4

Zrušuje se ustanovení § 1, § 4 odst. 1 poslední věty a § 4 odst. 3 zákona č. 72/1967 Sb. a z ustanovení § 5 odst. 1 téhož zákona se vypouštějí slova „v Praze, oblastním ředitelstvím pro Slovensko v Bratislavě“.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Cerník v. r.

164

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968,

**kterým se mění předpisy o vyhlásování zákonů
a jiných právních předpisů**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění č. 4/1962 Sb., o vyhlásování zákonů a jiných právních předpisů, se mění takto.

1. Ustanovení § 1 zní:

„§ 1

Zákony Federálního shromáždění a zákonná opatření jeho předsednictva se vyhláší ve Sbírce zákonů.“

2. Ustanovení § 2 písm. d) se vypouští.

3. Ustanovení § 3 zní:

„§ 3

Stanoví-li tak zákon České národní rady a Slovenské národní rady, vyhláší se ve Sbírce zákonů též zákony národních rad a zákonná opatření je-

lich předsednictev, nařízení vlády České socialistické republiky a vlády Slovenské socialistické republiky, ostatní obecně závazné právní předpisy ministerstev a ostatních ústředních orgánů republik, jakož i jiná opatření těchto orgánů; za téže podmínky se vyhláší ve Sbírce zákonů též vyhlášky krajských národních výborů.“

4. Ustanovení § 8 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Redakci Sbírky zákonů zabezpečuje orgán, který vláda Československé socialistické republiky tím pověří.“

5. Kde se v ostatních ustanoveních tohoto zákonného opatření mluví o Národním shromáždění, vládě, ministerstvech a ústředních orgánech, rozumí se tím Federální shromáždění a vláda, ministerstva a ústřední orgány Československé socialistické republiky.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

165

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968

o zásadách nabývání a pozbývání státního občanství

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Část první**Státní občanství****Československé socialistické republiky****§ 1**

(1) Státním občanem Československé socialistické republiky (dále jen „československý státní občan“) je každý státní občan České socialistické republiky a každý státní občan Slovenské socialistické republiky.

(2) Československým státním občanem se stává ten, kdo nabyl státního občanství České socialistické republiky nebo státního občanství Slovenské socialistické republiky.

§ 2

Pozbytím státního občanství jedné z republik pozbývá občan i státního občanství Československé socialistické republiky.

Část druhá**Nabytí státního občanství České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky****k 1. lednu 1969****§ 3**

(1) Československý státní občan je k počátku účinnosti tohoto zákona státním občanem té republiky, na jejímž území se narodil.

(2) Československý státní občan, který se narodil v cizině, je státním občanem té republiky, na jejímž území je k počátku účinnosti tohoto zákona přihlášen k trvalému pobytu. Není-li přihlášen k trvalému pobytu v jedné z republik, řídí se státní občanství podle jeho posledního trvalého pobytu, popřípadě podle posledního trvalého pobytu jeho rodičů v Československé socialistické republice.

(3) Nelze-li státní občanství republiky určit podle předchozích ustanovení, zvolí si československý státní občan státní občanství jedné z republik prohlášením.

§ 4

Státní občan republiky si může zvolit státní občanství druhé republiky než té, jejíž státní občanství mu přísluší podle § 3 odst. 1 a 2. Učiní tak prohlášením nejpozději do 31. prosince 1969.

§ 5

Děti mladší 15 let sledují státní občanství rodičů, stanou-li se rodiče státními občany téže republiky podle § 3 nebo 4. Jinak učiní o státním občanství těchto dětí prohlášení jejich zákonní zástupci; žijí-li oba rodiče, vyžaduje se jejich shodné prohlášení, pokud některý z nich není zbaven rodičovských práv.

Část třetí**Nabývání a pozbývání státního občanství České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky****§ 6**

(1) Dítě, jehož rodiče jsou státními občany téže republiky, nabývá narozením státního občanství rodičů.

(2) Dítě, jehož jeden z rodičů je státním občanem České socialistické a druhý státním občanem Slovenské socialistické republiky, nabývá narozením státního občanství té republiky, na jejímž území se narodilo. Dítě těchto rodičů, které se narodilo v cizině, nabývá státního občanství po matce. Rodiče se mohou dohodnout o státním občanství dítěte a zvolit mu státní občanství druhé republiky prohlášením učiněným do 6 měsíců po narození dítěte.

(3) Dítě, jehož jeden z rodičů je cizincem, nabývá narozením státního občanství té republiky, jejímž státním občanem je druhý z rodičů.

(4) Nalezené dítě je státním občanem té republiky, na jejímž území bylo nalezeno, dokud se neprokáže, že má jiné státní občanství.

§ 7

(1) Uzavřením manželství mezi státním občanem České socialistické republiky a státním občanem Slovenské socialistické republiky se jejich státní občanství nemění.

[²] Jeden z manželů si může zvolit státní občanství té republiky, jejímž státním občanem je druhý manžel, prohlášením učiněným do 6 měsíců po uzavření manželství. Spolu s manželem nabývají státního občanství republiky i jeho děti mladší 15 let, nad nimiž vykonává výlučně rodičovská práva nebo jestliže se o tom rodiče dohodnou, a které pojme do svého prohlášení.

[³] Cizinka, která uzavřela manželství se státním občanem jedné z republik, nabývá státního občanství této republiky, vysloví-li příslušný orgán státní správy na její žádost s nabytím souhlas. Žádost musí být podána nejpozději do 6 měsíců po uzavření manželství. Spolu s cizinkou nabývají státního občanství republiky její děti mladší 15 let, které pojala do své žádosti.

§ 8

Nabytí státního občanství cizincem se pro osoby starší 15 let stává účinným teprve složením státoobčanského slibu. Ve výjimečných případech může být složení slibu prominuto.

§ 9

Pro nabývání státního občanství republik cizinci a pro pozbývání státního občanství republik platí podmínky stanovené dosavadními právními předpisy, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Část čtvrtá

Ustanovení společná a závěrečná

§ 10

Nabytím státního občanství jedné republiky zaniká státní občanství druhé republiky.

§ 11

Volbou, popřípadě dohodou podle tohoto zákona se nabývá státního občanství republiky dnem, kdy o tom bylo učiněno prohlášení.

§ 12

Prohlášení podle tohoto zákona se činí u příslušného orgánu státní správy. V cizině se prohlášení činí u diplomatické mise nebo konsulárního úřadu Československé socialistické republiky příslušného podle místa pobytu. Totéž platí pro složení státoobčanského slibu.

§ 13

Zrušují se § 1, 2, 4 a 9 zákona č. 194/1949 Sb., o nabývání a pozbývání československého státního občanství ve znění zákona č. 72/1958 Sb.

§ 14

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

166

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968

o vymezení působnosti Československé socialistické republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Do působnosti Československé socialistické republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti patří:

- a) koordinovat činnost orgánů obou republik při řízení ozbrojených bezpečnostních sborů,
- b) řídit ty složky ozbrojených bezpečnostních sborů, které jsou vyčleněny k plnění zvláštních úkolů při ochraně Československé socialistické republiky a k ochraně federálních orgánů a institucí,
- c) výkon státní správy ve věcech spolčování po

souhlasu obou republik, jde-li o organizace, působící na celém území Československé socialistické republiky,

d) zásady úpravy ochrany státního a hospodářského tajemství a zajišťování této ochrany ve federálních orgánech a institucích,

e) právní úprava hranic Československé socialistické republiky a státních symbolů Československé socialistické republiky,

f) právní úprava pravidel silničního provozu.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

167

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968

o vymezení působnosti Československé socialistické republiky ve věcech tisku a jiných informačních prostředků

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Do působnosti Československé socialistické republiky ve věcech tisku a jiných informačních prostředků patří:

- a) stanovit zásady státní politiky na tomto úseku a koordinovat její provádění,

b) zřizovat a spravovat vydavatelské podniky a jiné organizace a zařízení sloužící k šíření informací v rámci úkolů a působnosti federace,

c) přijímat zákonodárnou úpravu na úseku tisku a jiných informačních prostředků,

d) stanovit zásady vydavatelského práva.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

168

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968,

o gymnasiích

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

[¹] Ke zvýšení úrovně středoškolského vzdělání se zřizují gymnasia.

[²] Gymnasium poskytuje úplné střední všeobecné vzdělání a připravuje pro studium na vysokých školách; absolventi gymnasia jsou též způsobilí pro zastávání funkcí v oblasti správy a hospodářství, odpovídajících jejich vzdělání.

[³] Studium na gymnasiu trvá čtyři roky a končí maturitní zkouškou.

§ 2

[¹] Gymnasia zřizují krajské národní výbory. Počínajíc školním rokem 1968/69 přemění krajské národní výbory střední všeobecně vzdělávací školy postupně na gymnasia.

[²] Organizaci gymnasií a studium na nich, jakož i způsob, jakým budou přeměněny střední všeobecně vzdělávací školy na gymnasia, upraví ústřední orgány České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, kterým přísluší výkon státní správy ve věcech školských.

§ 3

Pokud tento zákon nestanoví jinak, vztahují se na gymnasia právní předpisy platné pro střední všeobecně vzdělávací školy.

§ 4

Ustanovení § 1 a § 3 tohoto zákona se vztahují přiměřeně i na vojenské školy poskytující úplné střední všeobecné vzdělání. Postupnou přeměnu těchto škol na gymnasia provede ministerstvo národní obrany.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

169

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968

**o zřízení Vysoké školy veterinární v Brně
a Vysoké školy veterinární v Košicích**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Od počátku školního roku 1969/1970 se z veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně zřizuje Vysoká škola veterinární v Brně.

§ 2

Od počátku školního roku 1969/1970 se z vete-

rinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Nitře zřizuje Vysoká škola veterinární v Košicích.

§ 3

Vysoká škola veterinární v Brně a Vysoká škola veterinární v Košicích jsou vysokými školami univerzitního směru.

§ 4

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

170

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968

**o některých opatřeních souvisejících
s federativním uspořádáním státu**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Federální statistický úřad

§ 1

(1) Zřizuje se Federální statistický úřad jako ústřední orgán státní správy Československé socialistické republiky.

(2) Federální statistický úřad řídí a za jeho činnost odpovídá jeho předseda, kterého jmenuje a odvolává prezident Československé socialistické republiky na návrh vlády Československé socialistické republiky.

(3) Předsedu Federálního statistického úřadu zastupuje místopředseda, kterého jmenuje a odvolává vláda Československé socialistické republiky. Je-li předsedou Federálního statistického úřadu občan České socialistické republiky, je místopředsedou Federálního statistického úřadu občan Slovenské socialistické republiky a naopak.

§ 2

(1) Zřizuje se Federální statistická rada, která se skládá ze stejného počtu občanů České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky. Jejím předsedou je předseda Federálního statistického úřadu, ostatní její členy jmenuje a odvolává vláda Československé socialistické republiky na návrh vlád obou republik.

(2) Statut Federální statistické rady schvaluje vláda Československé socialistické republiky.

§ 3

Federální statistický úřad a Federální statistická rada plní úkoly, připadající podle dosavadních předpisů*) Státnímu statistickému úřadu a

Státní statistické radě, a to v rozsahu působnosti Československé socialistické republiky (čl. 23 ústavního zákona o československé federaci).

§ 4

Správa federálních hmotných rezerv

(1) Z dosavadní Správy státních hmotných rezerv se vytváří Správa federálních hmotných rezerv.

(2) Správu federálních hmotných rezerv řídí a za její činnost odpovídá její předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda Československé socialistické republiky.

(3) O úkolech a činnosti Správy federálních hmotných rezerv platí dosavadní předpisy.***) Její statut schvaluje vláda Československé socialistické republiky.

§ 5

**Úřad pro patenty a vynálezy
a Úřad pro normalizaci a měření**

Do doby, než nabude účinnosti nová zákonná úprava, působí Úřad pro patenty a vynálezy a Úřad pro normalizaci a měření podle dosavadních předpisů.***) Předsedy těchto úřadů jmenuje a odvolává vláda Československé socialistické republiky. Oba úřady jsou podřízeny Federálnímu výboru pro technický a investiční rozvoj.

§ 6

Státní arbitráž ČSSR

Do doby, než nabude účinnosti nová zákonná úprava, působí orgány státní arbitráže podle dosavadních předpisů.†)

*) Zákonné opatření č. 1/1967 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů.

**) Zákonné opatření č. 69/1964 Sb., o Správě státních hmotných rezerv.

***) Zákon č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích.

Zákon č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech.

Zákon č. 96/1964 Sb., o technické normalizaci.

Zákon č. 35/1962 Sb., o měrové službě.

Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví.

†) Zákon č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži.

§ 7

Státní banka československá

Státní banka československá zabezpečuje emisní činnost a její kontrolu, jakož i další úkoly podle dosavadních předpisů,^{††} a to do doby, než nabude účinnosti zákon podle čl. 14 odst. 5 ústavního zákona o československé federaci.

§ 8

Správa vojenských soudů

(¹) Dokud nenabude účinnosti ústavní zákon uvedený v čl. 145 ústavního zákona o československé federaci, zajišťuje řádný chod vojenského soudnictví po stránce hospodářské, finanční a personální správa vojenských soudů při ministerstvu národní obrany. Náčelník správy odpovídá za její výkon ministru národní obrany. Působnost ve věcech vojenského soudnictví příslušející podle trestního řádu ministru (ministerstvu) spravedlnosti vykonává ministr (ministerstvo) národní obrany.

(²) Ustanovení § 35 písm. b) zákona č. 36/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců, se zrušuje. Ustanovení § 35 písm. c)–f) se nevztahuje na Nejvyšší soud.

§ 9

Ústřední komise lidové kontroly

(¹) Do doby než nabude účinnosti zákon podle čl. 36 odst. 1 písm. ch) ústavního zákona o československé federaci, zabezpečuje úkoly kontrolního orgánu Federálního shromáždění Ústřední komise lidové kontroly podle dosavadních předpisů,^{*} a to v rozsahu kontrolní působnosti Federálního shromáždění.

(²) Ústřední komise lidové kontroly přestává být součástí soustavy komisí lidové kontroly.

§ 10

Přechod práv a povinností z pracovně právních vztahů

Práva a povinnosti z pracovně právních vztahů přecházejí z dosavadních ústředních orgánů na příslušné federální orgány nebo na ústřední orgány České socialistické republiky, popř. na ústřední orgány Slovenské socialistické republiky. Zásady pro tento přechod stanoví vláda Československé socialistické republiky.

§ 11

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkevský v. r.

Ing. Černík v. r.

^{††} Zákon č. 117/1965 Sb., o Státní bance československé.

^{*} Zákon č. 70/1967 Sb., o komisích lidové kontroly, ve znění zákona č. 85/1968 Sb.

171

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 19. prosince 1968

**o zřízení federálních ministerstev
a federálních výborů**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl. 1

Zřizují se tato federální ministerstva:

ministerstvo zahraničních věcí,
ministerstvo národní obrany,
ministerstvo vnitra,
ministerstvo plánování,
ministerstvo financí,
ministerstvo zahraničního obchodu,
ministerstvo práce a sociálních věcí.

Čl. 2

Zřizují se tyto federální výbory:

výbor pro ceny,
výbor pro technický a investiční rozvoj,
výbor pro průmysl,

výbor pro zemědělství a výživu,
výbor pro dopravu,
výbor pro pošty a telekomunikace,
výbor pro tisk a informace.

Čl. 3.

Federální ministerstva a federální výbory jako ústřední orgány státní správy Československé socialistické republiky plní úkoly ve věcech, patřících do působnosti Československé socialistické republiky.

Čl. 4

Federální ministerstvo řídí a za jeho činnost odpovídá ministr. Na řízení federálního ministerstva se podílí státní tajemník.

Čl. 5

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

172

Z Á K O N

ze dne 19. prosince 1968

o federálních výborech

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Federální výbory jsou ústředními orgány státní správy Československé socialistické republiky.

§ 2

(1) Federální výbor se skládá z předsedy, místopředsedy a dalších 4 až 10 členů.

(2) Počet členů každého federálního výboru stanoví vláda Československé socialistické republiky, a to tak, aby výbor se skládal ze stejného počtu občanů České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

§ 3

Místopředsedu a ostatní členy federálního výboru jmenuje a odvolává vláda Československé socialistické republiky na návrh vlád obou republik. Je-li ministrem předsedou federálního výboru občan České socialistické republiky, je místopředsedou federálního výboru občan Slovenské socialistické republiky nebo naopak.

§ 4

V době mezi schůzemi federálního výboru může neodkladná opatření činit ministr-předseda federálního výboru v dohodě s místopředsedou federálního výboru. Tato opatření podléhají dodatečnému schválení federálního výboru. Neschválí-li je federální výbor na své nejbližší schůzi, pozbývají další platnosti.

§ 5

(1) Federální výbor se schází ke svým schůzím podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně. Schůze federálního výboru svolává ministr-předseda.

(2) Ministr-předseda je povinen svolat schůzi federálního výboru, požádá-li o to některá národní část.

§ 6

Federální výbor se může usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů. Opatření přijímá nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů. Opatření federálního výboru podepisuje ministr-předseda.

§ 7

Ministra-předsedu federálního výboru zastupuje v jeho funkci předseda výboru místopředseda federálního výboru.

§ 8

Přípravu jednání federálního výboru, realizaci jeho opatření a vyřizování běžných záležitostí zabezpečuje aparát federálního výboru.

§ 9

Vycházejí z čl. 82 ústavního zákona o československé federaci a z tohoto zákona, vydá si každý federální výbor jednací řád.

§ 10

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.